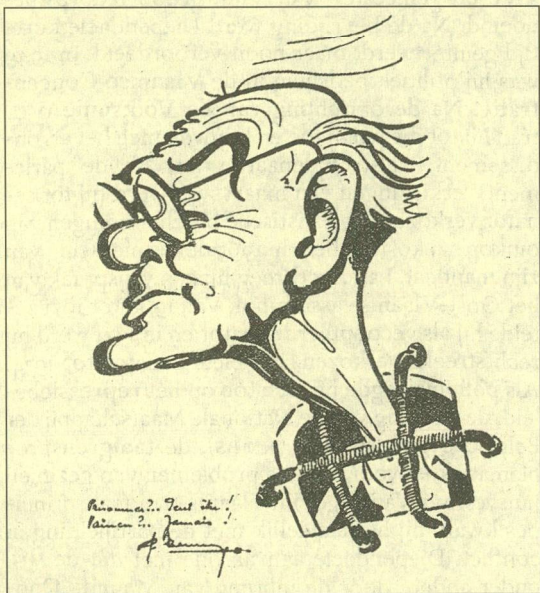

DIEREN, Edmond van (Gent 11 november 1879 – Brussel 29 januari 1961). Kleinzoon van Johannes P. van Dieren.

Studeerde twee jaar aan het Sint-Barbaracollege te Gent, waarna het gezin naar Herenthout verhuisde en hij de humaniora voltooide aan het college te Herentals. Van Dieren studeerde rechten aan de Katholieke Universiteit Leuven, waar hij in 1902 promoveerde en er zich als advocaat vestigde. Van 1904 af werd hij een veelgevraagd pleiter. In de Eerste Wereldoorlog werd hij krijgsgevangen genomen, maar in januari 1915 kon hij ontsnappen en begaf zich via België en Nederland naar Londen, waar hij tot het eind van de oorlog voor de Engelse censuur werkte. In december 1918 keerde hij terug naar Leuven, waar zijn huis, zijn bibliotheek en zijn dossiers door de oorlog waren vernield. Hij bouwde zijn praktijk opnieuw op. In september 1919 verdedigde hij samen met Emiel Schiltz de activistische leider August Borms, later samen met Hendrik Picard de leider van de Frontbeweging,

Als onafhankelijk Vlaams-nationalistisch parlementair voer Edmond van Dieren steeds een eigen koers, wars van anti-belgicisme of groot-neerlandisme. Zijn proces na de Tweede Wereldoorlog maakte veel ophef.

van 1974 kwam Diependaele in zijn streek op met een eigen Vlaams-nationale lijst en behaalde 3600 stemmen. Tijdens de parlementsverkiezing van 1978 was hij kandidaat voor het Vlaams Blok, maar hij werd niet verkozen.

LITERATUUR: 'Oud-senator Diependaele overleden', in *Gazet van Antwerpen* (5 juli 1983); – G. van In, 'Vaert-wel, Renaat', in *Wij* (6 juli 1983); – L. Wouters, 'Renaat Diependaele', in *Vlaams Blok* (september 1983).

ILLUSTRATIE(S), zie: Vlaams-nationalistische partijen.

PIETER JAN VERSTRAETE